

WIBILINGA – Magazine

In dit magazine geven we een relaas van de voorbije activiteiten periode september – december 2024

Editie januari 2025

- 2024 09 14 herdenking 80 jaar bevrijding
- 2024 09 14 en 15 Fas en Wibilinga weekend '100 jaar vliegschool'
- 2024 09 26 etentje werkgroep vlas
- 2024 10 24 een nieuwe vergadertafel, tafel Decoene
- 2024 10 25 troostactiviteit oorlogsslachtoffers WO I & WO II
- 2024 10 26 bezoek brouwerij De Ranke
- 2024 11 09 jaarlijkse ontmoetingsdag familiekuude Rumbeke – beurs
- 2024 11 11 herdenking Wapenstilstand - vredeshulde
- 2024 11 12 bier en koers in Wevelgem
- 2024 11 28 Rode en Zwarte Draak van 80 jaar geleden
- 2024 11 familie Brel door Noël Ghekiere
- 2024 11 tentoonstelling Mobiliteit
- 2024 12 07 bijzondere algemene vergadering Wibilinga
- 2024 12 13 kerstmarkt in Elckerlyc

Herdenking 80 jaar bevrijding – 14 september 2024

Dominique Demey

Op zaterdag 14 september om 10u30 vond een plechtigheid plaats aan het oorlogsmonument in de Vanackerestraat in aanwezigheid van zo'n 50 genodigden, ter herinnering aan deze bijzondere gebeurtenis in onze geschiedenis 80 jaar geleden. De plechtigheid werd opgeluisterd door het Ypres Male Voices -koor.

De plechtigheid werd gevolgd door een receptie in de Cercle Leopold Kring waar een tentoonstelling te bezichtigen was over de bevrijding op 6 september 1944 samen met de geschiedenis van 100 jaar militaire vliegschool in Wevelgem. Er was ook een unieke collectie 'oorlogs-kites' te bewonderen, een alternatief voor ballonobservatie in oorlogstijd.

Deze tentoonstelling was toegankelijk voor het publiek op zaterdag tot 17u en op zondag van 10u tot 17u. Over beide dagen bezochten naar schatting zo'n 1000 bezoekers de tentoonstelling in dit historisch pand.

Het FAS & Wibilinga weekend '100 jaar vliegschool' 14 en 15 september 2024

Lothair Vanoverbeke

Het weekend van 13/14 en 15 september was voor beide verenigingen een overweldigend succes. Naast een tweedaagse 'open deur' op het vliegveld was er de mogelijkheid om voor het eerst in 40 jaar de 'Cercle Leopold Kring' te bezoeken.

Het in 1928 ingehuldigde gebouw was tijdens het interbellum de voormalige kapel en ontmoetingsplaats voor militairen van de Wevelgemse vliegschool. Sedert 1982 is de Leopoldskring in privé bezit.

De openingsceremonie gebeurde op vrijdagavond 14/9 aan het FAS museum met een herdenkingsplechtigheid voor zij die in bevolen dienst bij de Belgische luchtmacht zijn omgekomen. Daarop volgde een academische zitting in het unieke kader van de 'Cercle Leopold Kring'. Op de receptie bracht het Ieperse mannenkoor het Schotse "Auld Lang Syne". Met de prachtige akoestiek in de kapel was dat een kippenveldmoment. Het mooie weer bracht op zaterdag en zondag zowat drieduizend man naar het vliegveld voor de show met verschillende types vliegtuigen, met als hoogtepunt de demonstraties van de NH90 helikopter van Defensie.

Ook de ‘Cercle Leopold Kring’ was een publiekstrekker. Een duizendtal bezoekers maakten van deze unieke gelegenheid gebruik om een ongekend pareltje van het historisch Wevelgemse patrimonium te ontdekken.

Gezien de mooie ruimtes is het jammer dat dit beschermd gebouw niet publiek wordt benut. Wibilinga en FAS danken dan ook eigenaar Immo Bigsand om ons evenement ‘100 jaar Wevelgemse vliegschool’ te laten doorgaan in het historische kader van de ‘Cercle’.

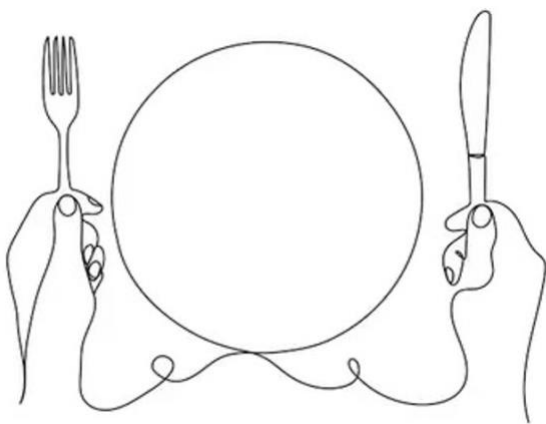
Etentje met de vlasgroep – 26 september 2024

Annie Vanden Berghe

Naar jaarlijkse traditie hadden we op donderdag 26 september 2024 ons etentje met de vlasgroep. Dit jaar was de keuze gevallen op het restaurant 't Verloren schaap' in Wevelgem.

We waren met 23 personen. De weergoden waren ons niet goedgezind waardoor we ons aperitief binnen moesten drinken. Het eten was heel lekker, vriendelijke bediening. We hebben genoten van een aangename middag en iedereen keerde voldaan en welgezind huiswaarts.

Apero

-> Kava Ventura vergezeld van 5 amuses

*****

Hoofdgerecht

-> Gebakken kabeljauw met prei,

Luchtige mousseline en aardappelpuree

of

-> Dunne lende met saus naar keuze,

Frisse salade en handgesneden frieten

*****

Dessert

-> Vanille ijs, warme chocolade en slagroom.

of

-> Sabayon Gaston

Tafel 'DECOENE' uit 1928 – 24 oktober 2024

Xavier Defrancq

Willy Naesens belde met wel een heel speciaal verzoek. Niet lang voorheen had een bestuurslid onze voorzitter, Didier Stragier, gezegd niet langer naar de vergadering van het bestuursorgaan te komen gezien de krapte aan de bestuurstafel. Toeval of niet maar indezelfde week kwam het telefoontje van Willy.

Willy moest dringend een familie-erfstuk kwijt zien te raken en schonk de tafel met veel plezier aan Wibilinga. En wat voor een familie-erfstuk: een tafel 'DECOENE' met 24 zitplaatsen, ideaal om met de voltallige bestuursploeg rond de tafel plaats te nemen. Nog dezelfde avond geschiedde de verhuis met dank aan Marcel Vereecke voor de hand- en spandiensten.

Willy documenteerde de tafel met volgende items:

- Knipsel uit de offerte van de firma De Coene aan zijn grootvader Hector Naesens (hij schreef zijn naam Naessens), geboorteakte Naesens

La grande table de forme ovale 1,20 X 1,80 m.- gros
pied central, allonges pour 24 personnes Frs: 3000.-

- De tafel dateert van 1928, nog maar enkele jaartjes verwijderd van de honderd. De tafel is een erfgoedstuk De Coene en een familie-erfstuk van vlasnijveraar en steenbakker Hector Naesens.

Foto zoals ze te koop werd aangeboden in 1927

Foto zoals ze in het interieur in Harelbeke stond

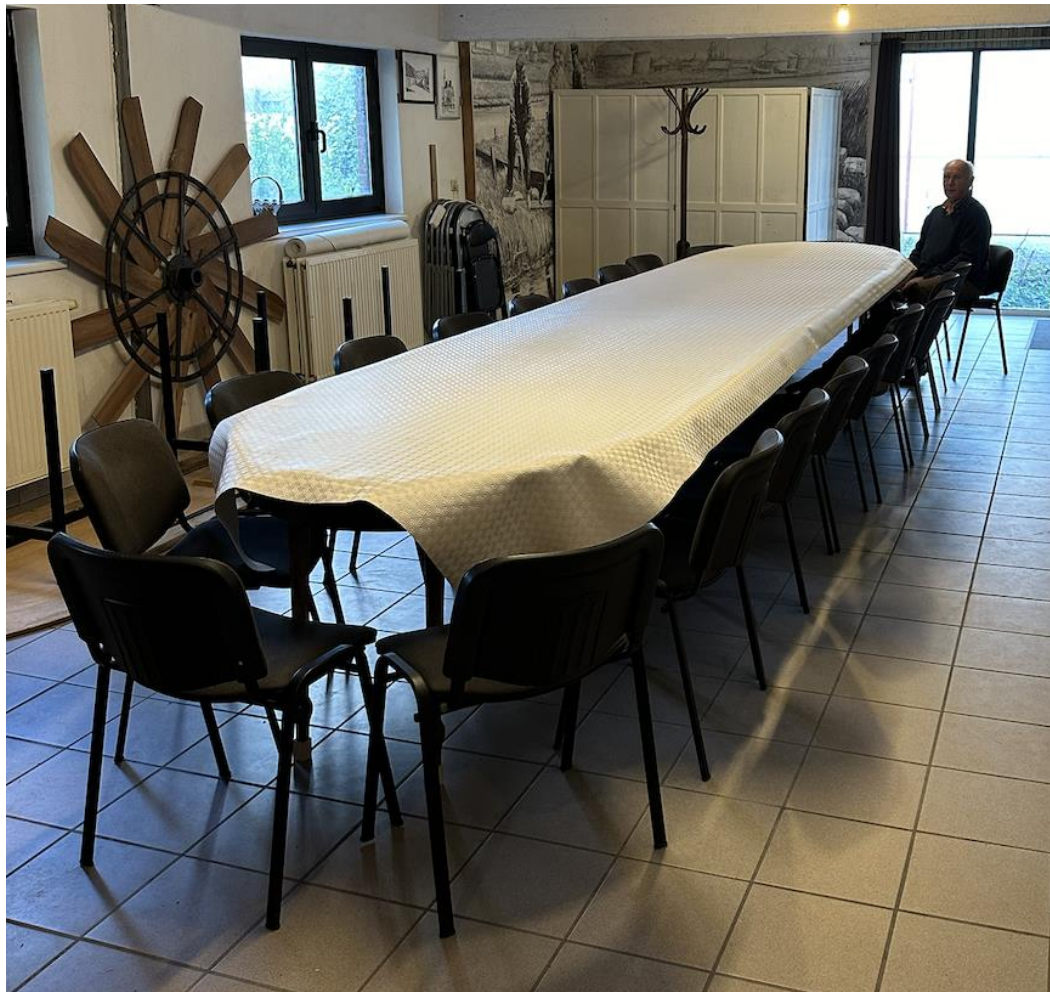

Hoofdingen van het briefpapier 'Decoene' uit 1927

De tafel is 120 cm breed en 180 cm lang. Ze schuift volledig open en kan 8 langseels herbergen van elk 50 cm breed. In haar totaliteit: 580 cm op 120 cm.

Om ze hanteerbaar te maken hebben we er wieltjes ondergeplaatst en hebben we het uitschuifmechanisme, dat na bijna 100 jaar feilloos werkt, met parafine behandeld.

Bij de eerstvolgende bestuursvergadering van november 2024 werd ze door de leden enorm gesmaakt!

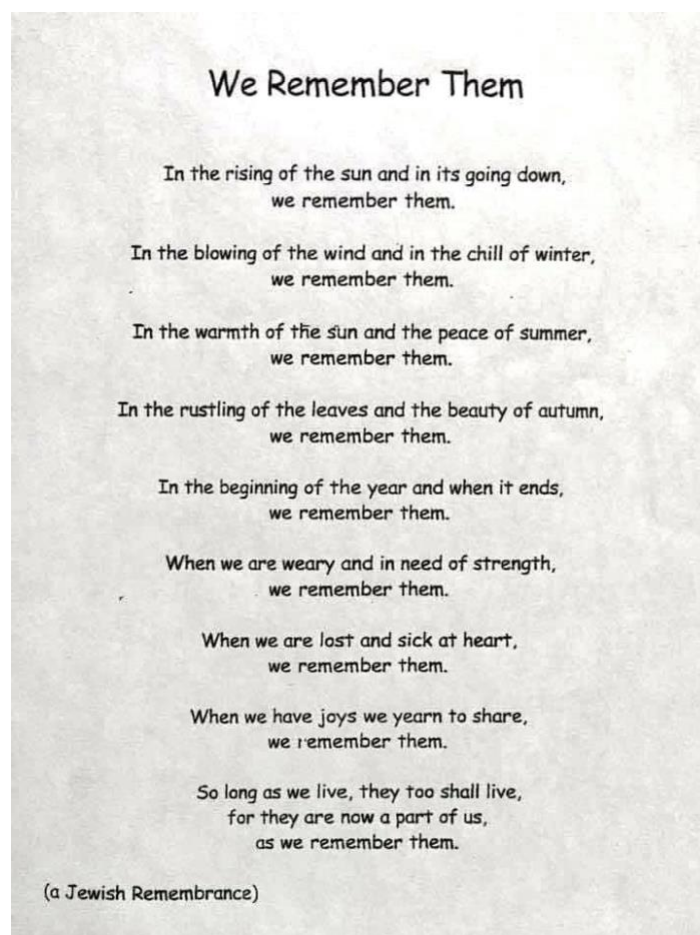

Troostactiviteit oorlogsslachtoffers WOI & WOII – 25 10 2024

Teksten gebracht door Jan Vancoillie, Dominique Demey en Lothair Vanoverbeke.

*Ik ben altijd bij je
Als ik weg ben, laat me vrij, laat me gaan
Ik heb zoveel te zien en te doen
Je mag jezelf niet met te veel tranen aan mij binden
Maar wees dankbaar dat we zoveel goede jaren hebben gehad
Ik gaf je mijn liefde, en jij kunt alleen maar raden
hoeveel je mij aan geluk hebt gegeven
Ik dank je voor de liefde die je hebt getoond
maar nu is het tijd dat ik alleen verder reis
dus treur even om mij, als je moet treuren
Laat dan uw verdriet getroost worden door te vertrouwen
dat het maar voor even is dat we moeten scheiden
Koester daarom de herinneringen in je hart
Ik zal niet ver weg zijn, want het leven gaat door
en als je me nodig hebt, roep me dan en ik kom.
Ook al kun je mij niet zien of aanraken, ik zal dichtbij zijn
en als je met je hart luistert, zul je horen
al mijn liefde om je heen zacht en helder
en dan, als je alleen deze kant op komt
Ik zal je begroeten met een glimlach en een 'Welkom thuis'*

*(Vertaling van Engelse rouwtekst 'I am always with you'
William Barrett & Sons funeral services, Perth region, West Australia)*

Onderstaand de inleidende tekst gebracht door Jan Vancoillie.

Welkom op deze troostactiviteit op de gemeentelijke begraafplaats van Wevelgem rond het thema Wevelgem en oorlog.

Wevelgem ligt dicht bij de grens met Frankrijk en in de 17de, 18de en het begin van de 19de eeuw was Wevelgem, dat lag tussen de twee versterkte steden Menen en Kortrijk, geregeld het toneel van grotere en kleinere gevechten tussen Franse legers en Oostenrijkse en geallieerde legers. De Kozakstraat is een straatnaam die nog herinnert aan de doortocht en het verblijf van troepen van allerlei nationaliteiten, vaak met desastreuze gevolgen voor de bevolking. Na bijna een eeuw zonder oorlogen, kwam ons land, en Wevelgem, vanaf 1914 terecht in de Eerste Wereldoorlog. Heel wat jonge en minder jonge mannen werden onder de wapens geroepen en dienden in het Belgische leger, sommige uitgewekenen zelfs in het Canadese leger. Heel wat van hen sneuvelden of kwamen om ten gevolge van ziekte en oorlogsomstandigheden. Hun namen staan op het monument voor het kasteel Van Ackere.

Na de oorlog kregen de families de kans om hun overleden dierbaren te repatriëren om hen op de gemeentelijke begraafplaats te begraven, waar de familie het graf gemakkelijk kon bezoeken en waar ze hun dierbare dicht bij zich wisten om beter te kunnen omgaan met het verlies van de vaak beloftevolle jongeman.

Wevelgem en zijn deelgemeenten lagen evenwel vanaf eind 1914 op nauwelijks enkele kilometers van het front rond leper. De Duitsers namen hier hun intrek en hadden er divisie- en korpshoofdkwartieren, opslagplaatsen, een belangrijke spoorlijn en ze legden vliegvelden aan. Vaak waren er ook duizenden militairen ingekwartierd. De gemeente werd dan ook vanaf 1917 alsmear vaker het doelwit van Britse luchtbombardementen. Heel wat burgers werden slachtoffer van deze bombardementen.

We staan trouwens op de herdenkingsplaats voor de burgerlijke slachtoffers van beide wereldoorlogen.

Op metalen plaatjes zijn de namen gegraveerd van de burgers die omkwamen door het oorlogsgeweld in 1914-1918 en 1940-1945.

Eén gezin verdient toch wel extra vermeld te worden. Op 21 april 1918 doodde een vliegtuigbom 5 kinderen van het gezin van spoorwegaarbeider Camille Amerlinck en zijn eerder overleden vrouw Margaretha Himpe: Maurits, geboren in

1904, Remi, geboren in 1905, Cyriel, geboren in 1907, Michel, geboren in 1909 en Leona, geboren in 1914.

Op deze begraafplaats legden de Duitsers trouwens een perk aan voor hun doden, die in een van de twee militaire hospitalen, de gemeenteschool en het klooster, overleden waren. Van maart 1915 tot midden juni 1917 werden hier 54 Duitsers en twee Britten begraven. De Duitse doden werden na de oorlog naar de Duitse militaire begraafplaats op de grens met Menen overgebracht, de twee Britten werden naar Harelbeke gebracht. Goed twintig jaar na het einde van de Eerste Wereldoorlog brak de Tweede Wereldoorlog uit. Vooral mei 1940 was een rampzalige maand voor de gemeente. Op 10 mei 1940 probeerden Duitse bommenwerpers het vliegveld te bombarderen, maar ze werden door geallieerde vliegtuigen aangevallen en daardoor kwamen de meeste bommen terecht op het centrum van de gemeente, met tientallen doden en gewonden tot gevolg. Twee weken later probeerde het Belgische leger de Duitsers aan de Leie tegen te houden. De gevechten en de artilleriebeschietingen zorgden niet enkel voor militaire slachtoffers, maar opnieuw werden ook heel wat burgers, niet enkel inwoners van de gemeente maar ook vluchtelingen, slachtoffer van het oorlogsgeweld.

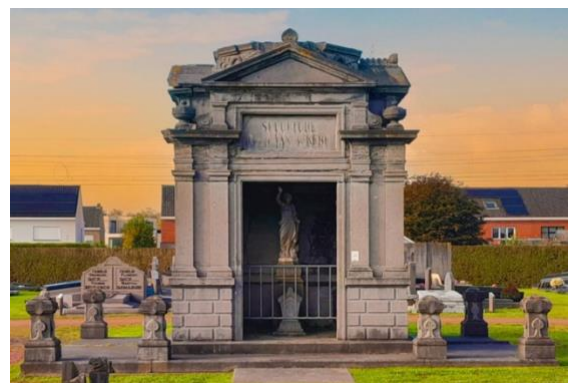
Eens de Duitsers het land bezetten, probeerden de meeste families om hun overleden en gesneuvelde dierbaren te repatriëren. Iets wat de Duitsers en de achtergebleven Belgische overheden toelieten. Zo komt het dat vandaag eigenlijk alle niet-Wevelgemse

oorlogsdoden nog tijdens de oorlog naar hun thuisgemeente overgebracht werden en alle Wevelgemse oorlogsdoden van elders terug naar Wevelgem gehaald werden.

Tijdens de oorlog werd Wevelgem geregeld gebombardeerd, vooral het vliegveld was een doelwit voor Britse en Amerikaanse vliegtuigen en daarbij kwamen geregeld bommen terecht op huizen, opnieuw met burgerslachtoffers tot gevolg.

De gemeentelijke begraafplaats diende ook als militaire begraafplaats. Vanuit het vliegveld opereerde een Duitse eenheid die neergestorte geallieerde vliegtuigen onderzocht en de doden begroef in Wevelgem.

In het kader van de repatriëring van de oorlogsdoden, legde de gemeente een ereperk of eregraf aan na de oorlog. Vlak naast het ooit meest prestigieuze grafmonument op de begraafplaats, de dodenkapel voor de familie Van Ackere, werden de van Wevelgem afkomstige militairen en weerstandstrijders, die van 1940 tot 1945 sneuvelden, begraven.

Wibilinga wil vanavond al deze doden in herinnering brengen. Wij hopen ook dat al deze graven ook zullen behouden blijven in de toekomst, want zij herinneren ons aan het feit dat vrijheid en democratie niet zo vanzelfsprekend zijn als soms wordt aangenomen en ze herinneren aan de verschrikkingen van oorlog.

Tijdens de troostwandeling werd bij elke stopplaats een kaarsje ontstoken en een roosje neergelegd..

- Georges Coorman († 24/5/1940)
- Lode De Boninge († 6-7/5/1918)
- Britse doden bij de bevrijding uit 1918
- Jules Herpels († 10/4/1915)
- Victor Parmentier († 29/9/1918)
- Joris Holvoet († 2/10/1918)
- Ereperk Wevelgems gesneuvelden 40-45
- Marcel Amerlinck († 24/5/1940)
- Stefaan Gheysens († 26/5/1940)
- Leon Vermaut († 20/10/1918)
- Ereperk gevangenen 40-45
- Denise Debaere († 10/5/1940) & André Verbrugghe (24-25/(/1940)
- Britse gesneuvelden 1940-1945

Bezoek brouwerij De Ranke – 26 oktober 2024

Alexander Surmont

Rond 11u00 zijn we met 32 geïnteresseerden aanwezig in de gezellige Taproom op de eerste verdieping van Brouwerij De Ranke.

Na een proefglasje Guldenberg als aperitief neemt Nino Bacelle ons mee naar het gelijkvloers. In 1994, al dertig jaar geleden, begint het verhaal van het Guldenbergbier: eerst thuis in Wevelgem, daarna in Woesten in de gebouwen van Brouwerij Deca en sinds 2005 op de plaats waar we nu staan in Dottenijs.

Op een zeer bevattelijke wijze vertelt Nino over het brouwproces terwijl we bij de brouwketel staan.

Brouwerij De Ranke verschilt van andere brouwerijen door het gebruik van volledige hobbellen. In de speciaal ontworpen koelkamer om de verse hobbellen na de oogst zo goed mogelijk te bewaren kunnen we de aroma's van de verschillende soorten hobbellen opsnuiven.

We nemen een kijkje in de kelder waar alle lagertanks staan. Weer boven bezoeken we de meest recente vernieuwing van de brouwerij: de zaal met de vele eikenhouten foeders.

Na deze zeer interessante rondleiding waar we het volledige brouwproces tot aan de bottelmachine hebben kunnen volgen is het tijd om te proeven.

In de Taproom genieten we niet alleen van enkele proefglasjes maar ook van een uitgebreide buffettafel met specialiteiten van lokale handelaars: het brood, de kazen en de fijne vleeswaren zijn – net als de bieren - van een uitmuntende kwaliteit.

Rond 14u30 is dit bezoek afgerond.

Wie meer wil te weten komen over de historie, de filosofie, de waarden en het succes van de brouwerij: www.deranke.be

West-Vlaamse ontmoetingsdag familiekunde - 09/11/2024

Guido Debaere

Op zaterdag 9 november 2024 was er de jaarlijkse ontmoetingsdag van Familiekunde Vlaanderen, afdeling West-Vlaanderen te Rumbeke, Meensesteernweg 412, zaal “De Zilverlink” met in de voormiddag een boekenbeurs.

Er is een ruime keuze aan de talrijke stands, genealogische werken, info standen, tweedehands boeken, publicaties e.d.

Wibilinga is daar sedert dertig jaar aanwezig met presentatie van hun publicaties.

Dit zijn onze “staten van goederen” in negen delen met aansluitend een “index” waarin vermelding in alfabetische orde van al de namen die in deze negen delen vermeld staan, met aanduiding in welke delen deze naam voorkomt. Dit wordt druk geraadpleegd en heel wat bezoekers vinden een aanknopingspunt in hun zoektocht en kopen dan de bewuste delen.

Daarnaast onze “cursus Oud Schrift” . Ook deze cursus wordt veelvuldig geraadpleegd en we zijn telkens blij als we iemand de eerste beginselen kunnen aanbrenge.

Ook ons tijdschrift heeft veel bijval naast onze andere publicaties zoals “100 jaar site Vansteenkiste op de Kruishoek in Wevelgem”.

De aanwezigheid van onze heemkring aan deze ontmoetingsdag is heel belangrijk, niet alleen door onze jarenlange aanwezigheid, maar vooral voor het contact met de andere heemkringen en verenigingen over familiekunde. Steeds is er iets nieuws te vernemen of vinden we een publicatie die ons aanbelangt.

Voor Wibilinga waren dit jaar aanwezig : Debaere Guido, Naesens Willy en Stragier Didier. Vanheesbeke Leonard , vorige jaren steeds erbij, liet zich dit jaar verontschuldigen.

Wapenstilstand – 11 november 2024

11 NOVEMBER
VREDESHULDE

Naar jaarlijkse gewoonte zijn er herdenkingen in de 3 deelgemeenten. Zowel in Moorsele als Wevelgem nemen wij actief deel aan de vredeshuldes aan de monumenten voor de gesneuvelde soldaten. Telkens leggen wij een krans.

Bier en Koers in Wevelgem – 12 november 2024

Renaat Seynnaeve

De voordracht van Rudy Neve over 'Bier en Koers in Wevelgem' vond plaats in de cafetaria van het CC Guldenberg (Wevelgem) op 12 november 2024. Ruim 60 aanwezigen kwamen luisteren en kijken naar de talrijke foto's uit de rijke verzameling van Rudy.

Rudy Neve

Alexander Surmont

Er werden ook 6 bijpassende bieren geschonken in proefglazen, ingeleid door Alexander Surmont.

1. Guldenberg (De Ranke), een goudblond abdijbier van 8% vol. alcohol.
2. Mouscronnoise, een tripel van Brasserie Béquin (8 % vol. alcohol)
3. Trois Monts, een goudkleurig bier uit Noord-Frankrijk (Saint-Sylvestre Cappel), 8,5% vol. alcohol.
4. Oud (Rood) Bruin van VanderGhinste, verfrissend en dorstlessend (5,5 % vol. alcohol).
5. Kwaremont, een pittig blondje van hoge gisting 6,6 % vol. alcohol (is ook het gemiddeld stijgingspercentage van de Kwaremont!).
6. De Bloende Moare, een volmout bier van 6,5 % vol. alcohol uit brouwerij De Moare in Dranouter.

Tegenwoordig is reclame voor alcoholische dranken op de wielertuutjes niet meer toegelaten. Maar wie oud genoeg is herinnert zich vast Wiel's, Safir, Buckler, Christal Alken, Watneys,..... Aan de hand van vele foto's zagen we dat bekende en minder gekende renners één van die merken op hun trui hadden.

Begin vorige eeuw had zowat iedere straat zijn eigen kermiskoers. De talrijke cafés speelden daarbij een grote rol. Voor de organisatie waren er minimum drie cafés nodig, één voor de start, één voor de premies en één voor de aankomst. Het was dan ook een echt buurtfeest en een jaarlijks hoogtepunt. In 1930 waren er 248 cafés in Wevelgem! Tegenwoordig amper nog 10.

Enkele belangrijke Wevelgemse renners kwamen ook aan bod: Gaston Rebry, Maurice Desimpelaere, Patrick Wyffels, Sven Vandevoorde, Carlos Malfait, Kurt en Joren Touquet.

De voordracht werd op applaus onthaald en de biertjes werden gesmaakt. Achteraf werd nog wat nagekaart. Kortom een geslaagde avond!

Dank aan Rudy, Rinzy, Alexander, Franky, Francine, Yves, Frank, Andrea en Renaat.

Franky Sonnevile

Frank Acke

Yves Kennes

‘Rode en Zwarte Draak’ operaties van 60 jaar geleden. De enige geparachuteerde humanitaire interventie van Belgische para’s.

Vertelavond 28 november 2028 door Luc Callens.

Lothair Vanoverbeke.

Vlnr Jimmy Sierens, Luc Callens en José Depijpere, drie para’s die de operaties Rode en Zwarte Draak hebben meegemaakt.

Luc Callens is abonnee en werkend lid van Wibilinga. Wat weinigen echter wisten is dat hij in november 1964 deel uitmaakte van de 11 Compagnie van het 1ste Bataljon Para-Commando dat in République Démocratique du Congo bijna 2000 blanke gijzelaars heeft bevrijd.

Op donderdag 28 november 2024, precies 60 jaar na de feiten bood Wibilinga hem in het cafetaria van het CC Guldenberg een forum om zijn belevenissen als Korporaalmilicien te vertellen. Na een korte inleiding over wat de aanleiding tot deze interventie was kon hij zijn militaire carrière als dienstplichtige van 2 januari 1964 tot 31 maart 1965 uit de doeken doen. Aan een bomvol cafetaria onthulde hij voor het eerst dat hij voor de Para’s had gekozen

om zeker te zijn dat hij zich niet zou vervelen! Hij had het over zijn opleiding, het behalen van de Rode muts, het A brevet parachutist en A brevet Commando tot zijn bevordering tot Korporaalmilicien en boordoverste van een recce jeep.

En dan was er het alarm op 15 november 1964, de aanloop tot de Operaties Rode en Zwarte Draak. In het geheim werd het 1ste Bataljon Para-Commando uit Diest, versterkt met de 12de Compagnie van het 2de Bataljon Commando, op 17 november met Amerikaanse C130 toestellen overgevlogen naar Ascension, een eiland in het midden van de Atlantische oceaan. Het was tijdens die vlucht dat ze een eerder gekregen enveloppe mochten openen. Daarin vonden ze een brief waarin stond dat ze een speciale opdracht zouden moeten uitvoeren, echter zonder melding van welke opdracht. Pas op Ascension werd hen duidelijk gemaakt wat de operaties zouden omvatten, het bevrijden van gijzelaars die door de Simba rebellen werden vastgehouden in Stanleystad.

Op 21 november werden ze van Ascension met de Amerikaanse C130-toestellen overgevlogen naar de vroegere Belgische luchtmachtbasis Kamina in de Congolese provincie Katanga. Daar kregen ze de briefing over het verloop van de Operatie Rode Draak, het bevrijden van gijzelaars in Stanleystad. Op 24 november was het zover, in de vroege morgen werden de para's gedropt en werd Luc met zijn jeep en bemanning aan de grond gezet. Ze werden onmiddellijk ingezet om steun te verlenen aan hun collega-para's die huis per huis op zoek gingen naar gijzelaars. Daar werden Luc en zijn collega's voor het eerste geconfronteerd met het bloedbad dat de Simba's onder hun blanke gevangenen hadden aangericht. Vreselijke taferelen die bij die jonge soldaten als Luc voor eeuwig op het netvlies werden gebrand!

Tijdens de Operatie Rode Draak sneuvelde de 19-jarige Korporaalmilicien Alfons De Waegeneer. Twee dagen later, 26 november, werden de para's bij de Operatie Zwarte Draak op dezelfde manier ingezet voor de bevrijding van gijzelaars in de stad Paulis. Ook hier leverde Luc met

zijn jeep bemanning de nodige steun en hielpen ze bij het opsporen en bevrijden van gijzelaars

Tijdens Operatie Zwarte Draak sneuvelde Korporaalmilicien Lucien Welvaert. Door een pijnlijke vergissing werd aan België doorgegeven dat een naamgenoot Dirk Welvaert was gesneuveld. Het jammere van dit verhaal is dat bij de terugkeer van de para's te Brussel de echtgenote van Lucien Welvaert met hun 6 maand oude dochtertje hem stonden op te wachten, terwijl de familie van Dirk Welvaert al drie dagen in rouw was en bijgevolg niet aanwezig! Die confrontatie moet voor beide families hartverscheurend zijn geweest!

Op 1 december keerden de para's van uit Kamina via een tussenstop op Ascension en Las Palmas, naar België terug. Geland te Melsbroek werden de para's er door koning Bouwdewijn geschouwd en geprezen. Daar Luc met het allerlaatste vliegtuig te Brussel landde miste hij deze hulde, maar kon toch deelnemen aan het défilé door Brussel. De straten van de hoofdstad stonden rijen dik vol met een publiek die zijn dank uitschreeuwde aan die jonge soldaten die met inzet van lijf en leden bijna 2.000 gijzelaars hadden gered uit de handen van de 'leeuwen'.

Te Brussel ontmoette hij in 2014 op een reünie van 'rescapés de 1964' twee mensen die hij vijftig jaar eerder uit de klauwen van de Simba's had gered. De

toenmalige consul van Stanleystad Baron Patrick Nothomb en mevrouw Brigitte Peneff, toen zeven jaar, die hij samen met haar zusje had bevrijd. Beiden uitten andermaal hun eeuwige dankbaarheid aan Luc en zijn collega-para's.

Als laatste kwam een verwijzing naar wat 30 jaar later gebeurde, de moord op 10 Belgische para-commando's in Kigali, een humanitaire interventie onder UNO bevel die fataal afliep. Een zwarte bladzijde in de annalen van het Para-Commando Regiment.

De voordracht eindigde met een hartelijk applaus aan Luc dat naar mijn inziens ook

een bedanking was aan de Belgische para's. Deze sfeervolle en informatieve avond kreeg wel een onverwachte epiloog. De nu 60-jarige dochter van Lucien Welvaert was op de vertelavond aanwezig en deed het verhaal van welk leed de onvergeeflijke vergissing in de familie van haar beide grootouders had teweeg gebracht. Tot op vandaag heeft de familie, niettegenstaande herhaald vragen en aandringen, nooit enige uitleg of verontschuldiging gekregen van de Belgische staat en/of het Ministerie van Landsverdediging!

Midden, Luc Callens als boordoverste van een Recce-jeep.

L'enseigne Vanneste-Brel

Mentionnant un retour d'Afrique de Romain, le père de Jacques, en Belgique en 1921 aux [pages 28 et 29 de mon livre Jacky](#), j'évoque sa sœur aînée Léontine et son mari Amand Vanneste.

Au moment de la rédaction de ce premier tome de [La Chronique d'une vie j'avais peu d'informations sur les dates, lieux et activités du couple avant son installation à Bruxelles en 1917](#).

Mais la vie fait parfois des cadeaux !

Et c'est avec joie et un vif intérêt que j'ai pris connaissance du travail de Noël Ghekiere. Ce passionné de généalogie, originaire de Wevelgem en Flandre, a publié en septembre dernier dans la revue *Wiblinga* un superbe article reprenant de nombreuses précisions sur les aïeux de Jacques.

Grâce à cette parution j'ai appris qu'après le décès de son époux boulanger, Augustin, mon arrière-grand-mère Rosalie Debeuf continua l'activité de celui-ci et son commerce de spiritueux à Zandvoorde, aidée par ses deux fils et sa fille, Nestor, Léon et Léontine.[1]

En février 1906, *bonne travailleuse sans parlote*[2], consciencieuse, la jeune Léontine Brel, épouse un jeune homme de 28 ans, dynamique et entreprenant, fils de boulanger, Amand Vanneste. Le jeune couple s'installe à Wevelgem et y ouvre une boulangerie.

Le 9 avril 1911, la famille inaugure à Kortrijk son nouveau commerce *La Confiserie de la Gare*.

Sur les cartes postales qui illustrent les recherches de Noël Ghekiere, les noms *Vanneste et Brel* sont apposés bien visiblement sur les vitrines des deux magasins. Si les enseignes témoignent assurément de la renommée locale de leurs parents boulangers, je suis touchée par l'association des deux patronymes.

Voilà un beau témoignage de respect et de courtoisie qu'Amand offre à son épouse collaboratrice.

En 1931, installé à Bruxelles, Amand sollicite son beau-frère, mon grand-père Romain, pour devenir actionnaire de sa nouvelle entreprise.

Et c'est ainsi que, passant de la pâtisserie à la cartonnerie, les patronymes *Vanneste et Brel* s'associent à nouveau sur l'enseigne anderlechtoise.

[1] Des tableaux généalogiques sont publiés aux dernières pages de Jacky

[2] *Knokke-le-Zoute Tango* - Auteur-compositeur : Jacques Brel. © Éditions Jacques Brel, Bruxelles, 1977.

Tentoonstelling Mobiliteit – november 2024

Xavier Defrancq

Gedurende het ganse jaar 2024 heeft de werkgroep mobiliteit gewerkt aan het erfgoedthema die resulteerde in de fraaie tentoonstelling in de bib gedurende de maand november 2024. Het werd een tentoonstelling die zowel inhoudelijk als vormelijk van de bovenste plank was. Proficiat aan de leden van de werkgroep en de vormgever, Freddy Tyberghein.

De tentoonstelling belicht hoe Wevelgem in de jongste eeuwen, en vooral in de 20ste eeuw vergroeide van agrarisch gebied naar een stedelijk weefsel. We hebben de rechttrekking van de Leie, de komst van het vliegveld door de Duitsers, de vliegschool met de grote kazerne met naderhand de vervelling tot industriezone, de aanleg van autostrades en tunnel, de opkomst en het verdwijnen van de tram (1933 – 1957), de ontwikkeling van de stationsomgeving en last but not least de talrijke transformaties van de Grote Markt.

In 13 tijdslijnborden en 13 themaborden werd de historiek van de mobiliteit zowel in de lucht, het water, het spoor en de weg visueel voorgesteld.

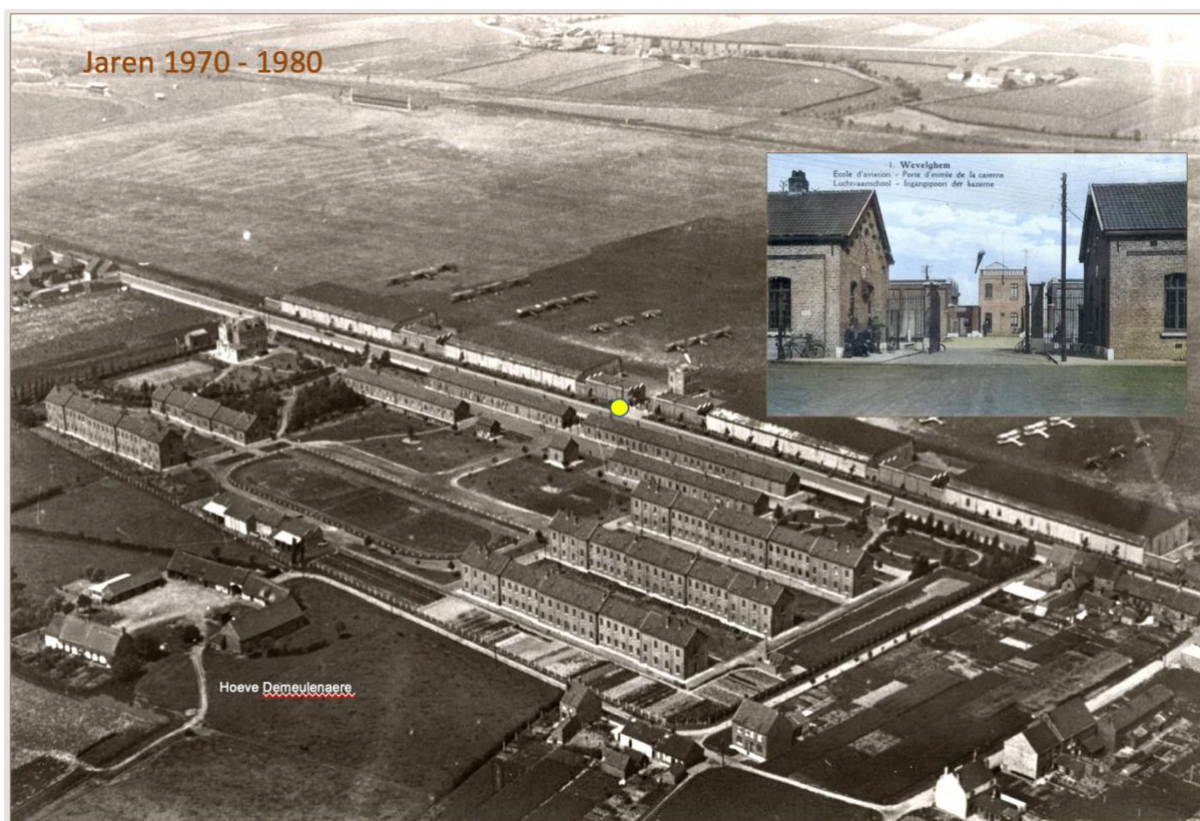

Hieronder volgen ter illustratie enkele teksten en afbeeldingen gebruikt in de tentoonstelling:

1713 - 1723. Na het ondertekenen van de Vrede van Utrecht in april 1713 komen en de Zuidelijke Nederlanden onder Oostenrijks bestuur. Het lokaal bestuur verkrijgt in augustus 1713 een octrooi of toelating voor de heraanleg van de straat van Menen naar Kortrijk. In 1723 wordt de weg Menen - Kortrijk aangelegd met een breedte van 12 meter, waarvan 4,20 meter bestaat uit een centrale kasseienverharding. Aan beide zijden van de weg bevinden zich 3,90 meter brede onverharde wegen, ook wel zomerwegen genoemd, met daarnaast afwateringsgrachten. De nieuwe weg volgt grotendeels het tracé van de bestaande weg tussen Menen en Kortrijk hier getekend op de militaire kaart de Beaurain, het Kamp van Kortrijk op 28 augustus 1694. Om de aanleg- en onderhoudskosten te bekostigen, moeten weggebruikers tol betalen.

Eind april 1969 verkoopt de Belgische staat het militair vliegveld en de kazerne langs de N8 Kortrijkstraat als militair domein. Kopers zijn de provincie West-Vlaanderen en de Intercommunale Leiedal met als doel het creëren van een vliegveld voor burgerluchtvaart en het aanleggen van een industriepark. Op initiatief van Leiedal worden vanaf 1972 in verschillende fasen de nodige wegen aangelegd voor het ontsluiten van de Industriezone Wevelgem-Vliegveld op het terrein van het vliegveld en de Industriezone Wevelgem-Zuid op de terreinen van de kazerne. Deze beide industriewegen worden aangesloten op de N8 Menen-Kortrijk.

Bijzondere algemene vergadering – 7 december 2024

Op zaterdag 7 december 2024 werd de bijzondere algemene vergadering gehouden om het nieuwe bestuursorgaan periode 2025-2030 te installeren. 50 aanwezigen enthousiasmeerden het nieuwe bestuur.

Maken het nieuwe bestuur uit:

Callewaert Rinzy	Debaere Guido	Defrancq Xavier
Demeulemeester Philippe	Demey Dominique	Dobbelaere Pieter
Ghekiere Noël	Haeyaert Philippe	Naesens Willy
Neve Rudy	Poppe Paul	Stragier Didier (VZ)
Surmont Alexander	Tyberghein Freddy	Vanden Berghe Annie
Vanheesbeke Leonard	Vanhove Ludo	Vanoverbeke Lothair
Seynnaeve Renaat	Watteyne Marc	

Voorzitter is en blijft Didier Stragier. Callewaert Rinzy, Demey Dominique en Haeyaert Philippe worden ondervoorzitter, Philippe Demeulemeester penningmeester en Xavier Defrancq secretaris.

De voorzitter richt een speciaal woordje van dank aan Lies Depuydt die jammergenoeg niet langer deel uitmaakt van het bestuur wegens tijdsgebrek.

We verwelkomen speciaal Noël Ghekiere die de ploeg komt versterken. Guido Debaere wordt op het eerst volgende bestuursorgaan voorgedragen als ere-ondervoorzitter van de vereniging.

Kerstmarkt Elckerlyc – 13 december 2024.

Renaat Seynnaeve

Voor dag en dauw kwamen op 13 december 2024 Marc Watteyne, Franky Sonnevile, Yves Kennes, Renaat Seynnaeve en Dany Deprez (niet op de foto) samen om zo'n 250 croque-monsieurs klaar te maken.

Om 16 u werd het startschot van de kerstmarkt gegeven en de bezoekers konden de vele kraampjes inspecteren. De stand bemand door enkele medewerkers van Wibilinga had glühwein, jenever en croque-monsieurs in aanbidding.

Marc en Franky klaar om de dorstigen te laven!

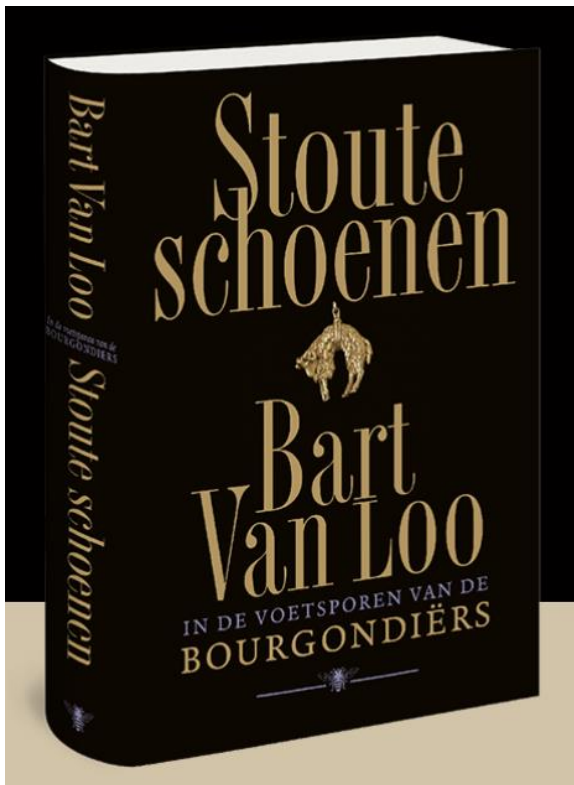
Yves en Renaat wachten op de hongerigen!

De sfeer was gezellig en er werd goed verkocht. Talrijke gekende gezichten kwamen hun honger en dorst stillen aan onze stand. Omstreeks 21u30 liep het evenement op zijn einde en moe maar tevreden gingen we naar huis. Tot volgend jaar?

WEETJE: Bart, dank om ons te vermelden!

In het dankwoord van het boek 'Stoute schoenen' verradt Bart Van Loo dat hij heel wat hulp verkreeg bij zijn tijdreis. "Ik heb mijn hengel overal uitgegoid: van de peer-reviewed internationale artikels tot een heemkundig blad in Wevelgem. En daar heb ik dan mee gepuzzeld."

Als heemkring zijn we trots op de vermelding in het boek 'Stoute schoenen' én het hebben van Bart als trouwe abonnee op ons tijdschrift. We kunnen het jongste boek van Bart dan ook sterk aanbevelen.

De meeste teksten zijn van de hand van medewerkers van de diverse werkgroepen. De meeste foto's zijn van de werkgroep fotografie.

Heb je een bemerking, wil je deel uit maken van een werkgroep, aarzel niet ons te contacteren:
secretariaat@wibilinga.be